

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถูกริเริ่มขึ้นมาจากกรอบความร่วมมืออาเซียน + 3 ในช่วงที่เกิดวิกฤติทางการเงินในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 ในปัจจุบันนี้ การดำเนินการของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถูกท้าทายโดยปัจจัยต่าง ๆ มากมายเพื่อที่จะค้นหาโอกาสในการพัฒนาไปสู่โครงสร้างที่เป็นทางการมากขึ้น

การศึกษาถึงบทบาทของอาเซียนต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นการศึกษาเงื่อนไขตามทฤษฎีการรวมตัวระหว่างประเทศ ทฤษฎีการพึ่งพาอาศัยกันและกันระหว่างประเทศ แนวคิดเรื่องผลประโยชน์แห่งชาติ และแนวคิดเรื่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษาจากเอกสาร สัมภาษณ์ บันทึกรายการหรือข้อความเอกสารในการประชุมระดับต่าง ๆ ที่ใช้เป็นทางการและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าบทบาทของอาเซียนต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ควรจะพัฒนาโครงสร้างของระบบบริหารที่เป็นอยู่ไปสู่โครงสร้างที่เป็นทางการมากขึ้น ดังนั้น กลุ่มประเทศอาเซียนจึงจำเป็นต้องสร้างกรอบทางเศรษฐกิจที่มีความเข้มแข็งกว่าเดิม แล้วนำมาเชื่อมโยงกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นในลักษณะของก๊อปปี้

โดยสรุปแล้ว บทบาทของอาเซียนต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเป็นไปได้มากที่สุดในมิติทางด้านเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งรูปแบบของความสัมพันธ์ จะเชื่อมโยงกับการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างอาเซียน-จีนอาเซียน-ญี่ปุ่น และอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งต่างก็มีส่วนสนับสนุนกรอบความร่วมมืออาเซียน + 3 ทั้งสิ้น แต่สิ่งเหล่านั้นจะต้องเกิดขึ้นภายใต้รูปแบบจากเป็นประเทศผู้รับและผู้ให้มาเป็นประเทศที่มีความเท่าเทียมกัน และจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการที่ทั้งสองฝ่ายมีศักยภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่มั่นคงเพียงพอที่จะอำนวยความสะดวกให้กันและกันหรืออาจจะต้องรอปัจจัยบวกที่ไม่ทราบล่วงหน้ามาก่อน

The economic concentration of the East Asian Community was initiated through the cooperation framework of ASEAN + 3 during the period of financial crisis in East Asian region from 1997 up to the present time. The operations of the community under study are challenged by various factors as a search is conducted for a more formal structure more accommodating of development.

This study of the role of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) in the economic concentration of East Asian community is carried out in accordance with the theory of international combination, the theory of international dependence, the concept of national interest, and the concept of

economic concentration. In carrying out this qualitative research investigation, the researcher used official announcements, pacts, memoranda, and documents issued in conjunction with official meetings at various levels in addition to other related documents.

Findings are as follows:

It is the view of the researcher that the role of ASEAN in regard to the economic concentration of the East Asian community should involve developing the structure of the existing administration system along more formal lines. Therefore, ASEAN countries need to foster a stronger economic framework and link this with a more capacious level of economic concentration on the snowball model.

In conclusion, the role of ASEAN vis-à-vis the economic concentration of the East Asian community can affect economies both directly and indirectly. A relationship pattern linking the members of the East Asian community would be the opening of free trade zones between ASEAN and the People's Republic of China, between ASEAN and Japan, and between ASEAN and the Republic of Korea. All of these undertakings would lend support to the cooperative framework of ASEAN + 3. However, the pattern of relationship must change from a relationship between receiver country and donor country to a relationship between countries conceived as equal parties. Moreover, such a pattern must be based on the fact that both parties have political, economic, and social potentialities that are sufficiently constant that they are conducive to bringing about mutual benefits if more fully actualized. Otherwise, there is no recourse but to wait for unanticipated positive factors to make their appearance.